

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către partea vătămată Xxxxx, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Durlescu Valeriu Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 15.05.2017 – până la 24.06.2017

instanța de recurs:

de la 19.08.2017 – până la 25.09.2018

instanța de recurs în anulare:

de la 22.11.2018 – până la 23.01.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 24 iunie 2017, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, în conformitate cu prevederile art. 504-509 Cod de procedură penală, Durlescu Valeriu Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, la amendă în mărime de 4.000 unități convenționale, echivalentul a 80.000 lei.

Conform art. 106 Cod penal, au fost confiscate în beneficiul statului din contul lui Durlescu Valeriu mijloacele bănești în sumă de 4.500 euro și 4.000 lei, contravaloarea bunurilor materiale primite de acesta în urma acțiunilor infracționale.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Xxxxx a fost lăsată fără examinare.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Durlescu Valeriu în perioada noiembrie 2014 – 10.12.2014, susținând că are influință asupra magistraților Curții de Apel Chișinău, sub pretextul de a elibera din starea de arest pe Friniuc I., care la acel moment era condamnat la 5 ani 6 luni închisoare, a pretins și a primit de la Xxxxx, sora lui Friniuc I., în diferite tranșe, bani și bunuri materiale în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe:

La începutul lunii noiembrie 2014, Durlescu Valeriu, în apropierea Spitalului

Republican din mun. Chișinău, s-a întâlnit cu Xxxxx și o persoană neidentificată pe nume „Vova”, și susținând că are influență asupra magistraților din cadrul Curții de Apel Chișinău s-a oferit să influențeze asupra acestora, cu scopul de a face persoanele publice indicate să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției lor, și anume să pronunțe o hotărâre de eliberare a lui Friniuc I., pentru care a pretins suma de 5.000 euro.

Peste 3 zile, Durlescu Valeriu iarăși s-a întâlnit cu Xxxxx, în apropierea Spitalului Republican din mun. Chișinău, unde i-a comunicat că a făcut legătură cu persoanele publice implicate în actele de corupere, astfel lăsând-o să creadă că el deja a influențat magistrații din cadrul Curții de Apel Chișinău și sub pretextul că urma să aibă loc o ședință de judecată la Judecătoria Anenii Noi i-a comunicat că, va fi necesară o suma mai mare de bani, în scopul influențării și judecătorilor din cadrul Judecătoriei Anenii Noi.

Pe parcursul următoarelor zile, Durlescu Valeriu s-a întâlnit cu Xxxxx în același loc de aproximativ 4 ori, comunicând ei despre acțiunile întreprinse de dânsul pentru influențarea persoanelor publice în scopul de a-l elibera pe Friniuc I.

La data de 12.11.2014, Durlescu Valeriu a invitat-o pe Xxxxx la mănăstirea Hîncu, unde ei s-au deplasat împreună cu persoana neidentificată pe nume „Vova” și prietena acestuia pe nume „Lina”, iar după întoarcerea lor în mun. Chișinău a invitat persoanele indicate în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx.

Aproximativ la orele 2-3 noaptea „Vova” și „Lina” au plecat din apartamentul indicat, iar Xxxxx a rămas acolo, ulterior sub pretextul ca el să influențeze persoanele publice din cadrul instituțiilor judecătorești, pentru a adopta hotărâri în favoarea lui Friniuc I., Durlescu Valeriu a insistat la întreținerea relațiilor sexuale. Xxxxx, fiind în dependență de Durlescu Valeriu, a dat acordul la întreținerea relațiilor sexuale și din acel moment a început să locuiască împreună cu dânsul în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx, mun. Xxxxx.

La 14.11.2014, în jurul orei 07:00, la cerința lui Durlescu Valeriu, Xxxxx, s-a deplasat la domiciliul său, de unde a luat banii în sumă de 4.500 euro, echivalentul a 83.878 lei, conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a RM la acel moment, pe care i-a adus în apartamentul unde locuia cu inculpatul și i-a transmis acestuia toată suma, pentru ca el să influențeze asupra judecătorilor din Curtea de Apel Chișinău, unde la 15.11.2014 urma să fie examinată cauza fratelui ei, Friniuc I. În aceeași zi, în jurul orei 17:00, Durlescu Valeriu i-a comunicat lui Xxxxx că, suma primită de la dânsa nu este suficientă pentru a influența persoanele publice pentru ca fratele ei să fie eliberat și a cerut ca aceasta să mai caute bani, iar în acest scop să vândă automobilul de model „Mercedes-Vito”, nr/în XXXXX, care aparținea lui Friniuc I., la ce Xxxxx a dat acordul.

Ca urmare a pretinderii de bunuri de la Xxxxx, în scopul influențării persoanelor publice, la 18.11.2014, Durlescu Valeriu, împreună cu o persoană neidentificată pe nume „Efim” și cu Xxxxx s-au deplasat în sectorul Ciocana, mun. Chișinău, de unde au luat automobilul de model „Mercedes-Vito” cu nr/în XXXXX, la volanul căruia s-a urcat „Efim” și l-au condus la o altă parcare. Ulterior, Durlescu

Valeriu a comunicat lui Xxxxx că, a vândut automobilul la suma de 3.000 euro, echivalentul a 56.332 lei, conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a RM, la acel moment.

La sfârșitul lunii noiembrie 2014, Durlescu Valeriu, a comunicat lui Xxxxx că, următoarea ședință la Curtea de Apel a fost stabilită pentru 10.12.2014 și că mai este necesară suma de 10.000 euro, echivalentul a 186.822 lei, conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a RM la acel moment, sumă care urma să fie pregătită către data de 05.12.2014.

În aceeași perioadă de timp Xxxxx, la cerința lui Durlescu Valeriu de a-i da 3.000 lei, din cauza lipsei banilor i-a transmis acestuia telefonul său mobil de model „Sankt Francisco II” la prețul de 3.000 lei. Ulterior, tot la cererea lui Durlescu V., Xxxxx a depus la casa de amanet din str. Docuceaev două inele din aur, pentru care a primit suma de 1.000 lei, bani care i-a transmis inculpatului. De asemenea, Durlescu Valeriu a mai pretins de la Xxxxx și inelul din aur pe care-l purta, însă ea a refuzat.

De la data de 03.12.2014, Durlescu Valeriu a început a pretinde și extorca de la Xxxxx, suma de 10.000 euro, impunând-o să caute bani, motivând prin aceea că, el a influențat persoanele publice din cadrul instituțiilor judecătorești pentru adoptarea deciziei de eliberare a fratelui ei Friniuc I., iar în discuțiile purtate cu dânsa Durlescu Valeriu i-a comunicat că a dat câte 3.000 euro la fiecare judecător din cadrul completului de judecată al Curții de Apel și 500 euro la procuror.

Astfel, Durlescu Valeriu în perioada lunii noiembrie 2014, sub pretextul de influențare a persoanelor publice, a pretins de la Xxxxx mijloace bănești în sumă de 331.032 lei și a primit de la dânsa bani în numerar și bunuri în valoare de 144.210 lei.

La data de 09.12.2014, aflându-se în apartamentul nr. 61 din strada Xxxxx, mun. Xxxxx, Durlescu Valeriu a spus lui Xxxxx că, din cauză că dânsa nu a găsit suma de 10.000 euro, suma de 9.500 euro, care anterior a primit-o de la dânsa, s-a pierdut pe motiv că el nu poate să ceara banii înapoi de la persoanele publice cărora le-a transmis acești bani.

La data de 10.12.2014, ședința de judecată stabilită la Curtea de Apel Chișinău a fost amânată din cauză că nu s-au prezentat părțile.

Ulterior, Durlescu Valeriu a început a extorca suma de 10.000 euro de la Xxxxx, amenințând-o și invocând faptul că, deoarece el s-a angajat să hotărască întrebarea cu fratele ei, este obligat să-și ducă până la sfârșit intențiile sale, declarând că în caz contrar este în stare să se răfuiască fizic cu dânsa, cu familia ei, inclusiv și cu fratele Friniuc I., care se află în detenție.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Durlescu Valeriu, au fost calificate *de drept* în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal – traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea de bani, personal, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, cu primirea

de bunuri în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către:

3.1 Partea vătămată Xxxxx, la data de 24 iulie 2017, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Durlescu Valeriu să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare și cu executare, să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată împotriva ultimului. Totodată a solicitat de a fi repusă în termenul de atac împotriva sentinței.

În motivarea recursului a indicat că, în instanța de fond nu a fost prezentă, nu a fost citată, deși instanța de judecată era obligată să o citeze, precizând că a făcut cunoștință cu sentința în cauză la data de 10 iulie 2017.

3.2 În ședința instanței de recurs, partea vătămată Xxxxx și avocatul său Bogos Alexandru, au depus recurs suplimentar în care au solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a aplica în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, a o recunoaște pe Xxxxx ca parte civilă, a admite integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și a încasa din contul lui Durlescu Valeriu toate cheltuielile de judecată.

În motivarea recursului au invocat că:

- inculpatul folosindu-se de situația psiho-emoțională a părții vătămate și de faptul că ultima este femeie, a obligat-o să întrețină relații sexuale cu el, declarându-i că dacă nu va face acest lucru atunci va avea de suferit fratele său;

- atât partea vătămată, familia acesteia, fratele care se afla în detenție au fost amenințați cu răfuiala fizică de către Durlescu Valeriu, ultimul extorcând bani prin această modalitate de la Xxxxx, care considera amenințările date reale, posibile și directe asupra sa și asupra familiei sale;

- pedeapsa aplicată sub formă de amendă este mult prea blândă, deoarece inculpatul a comis infracțiunea caracterizată prin amenințări reale și directe cu răfuiala fizică asupra părții vătămate și asupra familiei acestuia, la fel ținând cont de poziția acestuia, cât și de situația psiho-emoțională a ultimei a constrâns-o prin amenințări să întrețină relații sexuale „forțate” multiple;

- instanța de judecată indică, că inculpatul are la întreținere 2 copii minori, însă aceasta este o declarație/informație eronată, deoarece ultimul nu are persoane la întreținere și nici nu au fost anexate careva probe în acest sens;

- instanța urma să țină cont și de faptul că Durlescu Valeriu se eschiva de la urmărirea penală, fapt pentru care a și fost anunțat în căutare și reținut ulterior, deoarece a încercat să se sustragă de la urmărirea penală. La fel, a încercat să influențeze martorii și partea vătămată prin amenințări reale și continue, multiple cu răfuiala fizică, ultima fiind constrânsă de inculpat să-și modifice declarațiile date în cadrul cauzei penale în favoarea ultimului. Deci, comportamentul lui Durlescu Valeriu nicidecum nu poate fi caracterizat în aceste circumstanțe ca unul pozitiv și că a conlucrat cu ancheta penală;

- prin sentința adoptată, instanța de fond a lăsat fără examinare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, la fel nefiind adusă în această parte nici un argument și nici o explicație, deși legislația procesual penală obligă instanța să examineze cu diligență fiecare probă și să argumenteze soluția adoptată;

- soluția stabilită de către instanță, precum că mijloacele bănești în sumă de – 4.500 euro și 4.000 lei, urmează a fi confiscate în temeiul art. 106 Cod penal, în folosul statului de la Durlescu V. este una eronată, deoarece acești bani au fost preținși și extorcați de către inculpat de la partea vătămată, iar ultima i-a transmis sumele bănești în sumă de 4.500 euro, un telefon mobil în sumă de 3.000 lei, două inele de aur în sumă de 4.000 lei ambele și automobilul de model Mercedes Vito, apreciat de către Durlescu V. la suma de 3.000 euro;

- mijloacele bănești transmise nu au aparținut niciodată statului și nu au fost alocate din bugetul MAI sau CNA, sau din alte surse a organelor de resort pentru a investiga cazul, dar sunt bani și bunuri materiale proprii ce aparțin de facto și de iure părții vătămate, și urmează a fi încasați din contul lui Durlescu V. în beneficiul ultimei;

- inelele de aur au fost amanetate la lombard de către partea vătămată, contra sumei de 1.000 lei, bani care au fost transmiși lui Durlescu V., ca ulterior să fie nevoită să recupereze obiectele sale de preț, inelele din aur ce aveau și o semnificație morală, fiind strâns legate de celebrarea unor evenimente din viața lui Xxxxx, contra sumei de 4.000 lei, reprezentând și penalitățile invocate de lombard la restituirea împrumutului;

- automobilul de model Mercedes Vito ce a fost ridicat, examinat și recunoscut în calitate de corp delict pe cauza penală, la momentul ridicării prezenta o stare deplorabilă și se afla într-o stare tehnică precară, pe când Durlescu V. a extorcat și primit automobilul, acesta era într-o stare bună și funcțională. Ulterior, la momentul ridicării și restituirii avea mai multe defecte, așa cum sânt descrise în cadrul procesului verbal de examinare, urmare a acțiunilor lui Durlescu V., care a utilizat automobilul necorespunzător, valoarea căruia a scăzut simțitor, prejudiciul în acest caz fiind apreciat la suma de 1.000 euro;

- partea vătămată a suferit și o daună morală, în rezultatul acțiunilor infracționale ale lui Durlescu V.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, au fost admise recursurile declarate, casată parțial sentința în latura penală, în partea individualizării pedepsei și în latura civilă, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Durlescu Valeriu, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiune civilă în partea încasării prejudiciului moral, fiind încasat din contul lui Durlescu Valeriu în beneficiul lui Xxxxx, suma de 50.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

A fost încasat din contul lui Durlescu Valeriu, în beneficiul lui Xxxxx suma de 4.800 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică acordată.

Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordine civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a stabilit că, pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond, în adresa părții vătămate nu au fost expediate citații, astfel, ultima nu a fost informată despre locul, ora și data ședinței de judecată. În acest sens, relevant fiind faptul că partea vătămată nu a fost nici la pronunțarea sentinței contestate, prin urmare nu a cunoscut despre soluția adoptată la caz. Mai mult, instanța de recurs a reținut din materialele cauzei că, sentința a fost recepționată la data pronunțării, de către procuror, inculpat și apărătorul inculpatului, iar partea vătămată a aflat ulterior despre faptul că instanța s-a pronunțat pe caz, recepționând copia sentinței la data de 10 iulie 2017, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar (f.d. 85 v. 2).

Raportînd dispozițiile legale, la materialele cauzei, instanța de recurs a constatat că, recursurile în speță urmează fi repuse în termen, întrucât au fost elucidate motivele întemeiate exhaustiv prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs a considerat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că inculpatul Durlescu Valeriu a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, instanța de recurs a stabilit că, Durlescu Valeriu până la începerea cercetării judecătorești, în prima instanță a declarat că, recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, solicitând admiterea acestuia și examinarea cauzei penale conform procedurii privind acordul de recunoaștere a vinovăției. Relevant fiind și faptul că, acordul de recunoaștere a vinovăției a fost încheiat în condițiile legii, cu participarea apărătorului, stabilindu-se cu certitudine veridicitatea răspunsurilor date de inculpat în ședința de judecată în primă instanță, recunoașterea vinovăției de către inculpat fiind făcută în mod liber, benevol, conștient, fără presiune sau teamă și deoarece există suficiente probe care confirmă condamnarea inculpatului.

În altă ordine de idei, instanța de recurs a considerat că, la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a pronunțat o sentință nemotivată, deoarece circumstanțele reale și personale ale ultimului nu au fost analizate conform normelor penale relevante și ca finalitate i-a aplicat o pedeapsă prea blândă, în raport cu faptele comise.

Astfel, instanța de recurs a menționat că, infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.

(3) lit. a) Cod penal, raportat la art. 16 Cod penal, se atribuie categoriei de infracțiuni grave, iar sancțiunea normei imputate inculpatului prevede pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de până la 7 ani.

Instanța de recurs a reținut că, potrivit art. 76, 77 Cod penal, circumstanțe atenuante, cât și agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Prin urmare, instanța de recurs la aplicarea pedepsei inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, ținând cont de gravitatea faptei comise de către acesta, de atitudinea față de partea vătămată, familia acesteia, de modalitatea comiterii infracțiunii, de durata activității infracționale, dar și de comportamentul inculpatului în timpul urmăririi penale, judecării cauzei în instanța de fond, dar și în instanța de recurs, relevant fiind și faptul că Durlescu Valeriu, din motive necunoscute instanței de recurs, nu s-a prezentat în ședințele de judecată, acuzatorul de stat fiind în imposibilitate să asigure prezența ultimului, la judecarea recursului.

Cumulând circumstanțele expuse mai sus, instanța de recurs a considerat că, în privința inculpatului urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, ținând cont de prevederile art. 509 alin. (4) Cod de procedură penală și art. 80 Cod penal.

Referitor la încasarea prejudiciului material, instanța de recurs a stabilit că, prin acțiunile intenționate ale lui Durlescu Valeriu, părții vătămate i-au fost cauzate daune materiale, însă din lucrările dosarului nu poate fi stabilit quantumul acestor daune, din care motiv s-a admis acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material în principiu, urmând ca asupra quantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordine civilă.

De asemenea, instanța de recurs a considerat întemeiată solicitarea privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, din care motiv a fost admisă încasarea de la inculpat a sumei de 4.800 lei, învederând prevederile art. 229 Cod de procedură penală.

În opinia instanței de recurs, din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că, părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu moral, dat fiind faptul că acțiunea inculpatului s-a manifestat prin constrângere psihică, amenințări și pe lângă faptul că inculpatul a primit sumele de bani constatate, acesta a constrâns partea vătămată de a întreține raporturi sexuale, ultima fiind nevoită să accepte cerințele inculpatului în sensul ușurării situației fratelui său, stări de fapt recunoscute și de inculpat.

Raportând prevederile legale prevăzute la art. 1422 alin. (1), (2), art. 1423 alin. (1) Cod civil, instanța de recurs a reținut existența temeiurilor legale de a încasa din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral, în sumă de 50.000 lei.

În partea ce se referă la aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal, de către instanța de fond și confiscarea în beneficiul statului a mijloacelor bănești în sumă de 4.500 euro și 4.000 lei, instanța de recurs a considerat această soluție întemeiată, ținând cont de prevederile art. 106 Cod penal.

6. Decizia instanței de recurs, este atacată la 15 noiembrie 2018 cu recurs în anulare de către partea vătămată Xxxxx, care solicită casarea parțială a acesteia, în latura civilă în partea prejudiciului material, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă acțiunea civilă cu încasarea în beneficiul ei din contul inculpatului Durlescu Valeriu a sumei de 5.500 euro și 7.000 lei cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea recursului în anulare sunt invocate argumente identice cu cele indicate în recursul declarat anterior în partea pretențiilor materiale, subsidiar menționând că, inițierea unei acțiuni de încasare a prejudiciului material în ordinea civilă împotriva lui Durlescu Valeriu, va dura mult în timp, menținându-se situația în care este lipsită de bunurile sale materiale, inclusiv bunurile personale inelele din aur și prejudiciul adus automobilului.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

În dispoziția art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Această normă procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speța, din conținutul recursului declarat, se constată că autorul solicită casarea parțială a deciziei instanței de recurs adoptată la caz și pronunțarea unei noi hotărâri în partea prejudiciului material, prin care să-i fie admise integral pretențiile față de condamnatul Durlescu Valeriu, neinvocând nici un temei din cele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală, întemeindu-și recursul în anulare în baza dispozițiilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevăd temeiuri de casare ce se referă la procedura recursului ordinar, după pronunțarea unei hotărâri în ordine de apel.

De menționat este acel fapt că, prezenta cauză penală a fost judecată în procedura privind acordul de recunoaștere a vinovăției, în conformitate cu prevederile art. 504-509 Cod de procedură penală.

Nefiind de acord cu sentința adoptată, partea vătămată și apărătorul său au atacat-o cu recursuri, așa cum prevede dispoziția alin. (6) art. 509 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a examinat recursurile declarate împotriva unei sentințe, pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, în corespundere cu prevederile art. 437-451 Cod de procedură penală, respectiv invocările prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu sunt

aplicabile și nu au relevanță în procedura recursului în anulare, așa precum le-a indicat partea vătămată.

Colegiul penal menționează, că prevederile alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs în anulare specifică, că hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În conformitate cu art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele enunțate mai sus la motivele indicate în recursul declarat, se constată că partea vătămată nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru a interveni în hotărârea irevocabilă adoptată de instanța de recurs în partea prejudiciului material prin prisma prezenței viciului fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se cu desăvârșire argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Deci, se constată că autorul recursului în anulare nu a respectat cerințele legale și a neglijat prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală - cea mai esențială cerință față de recurs, neinvocând concret unul din temeiurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală, conținutul acestuia și argumentarea din punct de vedere nu al stării de fapt, ci al problemei de drept, ce este incidentă cauzei și dacă aceasta are importanță pentru jurisprudență.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că recursul în anulare declarat de partea vătămată Xxxxx, nu întrunește condițiile de formă și conținut prevăzute în normele procesuale specificate mai sus, iar instanța de recurs în anulare nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare, declarat în speță, cu circumstanțe în fapt și în drept, ce le-ar justifica sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală,

nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul remarcă acel fapt, că competența de rejudecare a hotărârilor judecătorești irevocabile poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept, și nu pentru o revizuire a aspectelor de fapt.

Totodată, Colegiul penal notează că, alegațiile referitoare la prejudiciul material pretins a fi cauzat părții vătămate, au constituit obiect de discuție în instanța de recurs, asupra cărora s-a expus în hotărârea adoptată la caz.

În temeiul celor expuse și întrucât partea vătămată a formulat recursul în anulare declarat cu încălcarea prevederilor art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, se impune inadmisibilitatea acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 1) Cod procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către partea vătămată Xxxxx împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Durlescu Valeriu Xxxxx**, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 21 februarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma